

водопровідних, каналізаційних, вентиляційних та електричних мереж будівлі, переведення її на електротеплоакумуляційний обігрів; заміна радіаторів опалення, встановлення приладів обліку енергоресурсів та води, запровадження багатотарифного обліку електроенергії; будівництво або модернізація котельні у будівлі; облаштування або ремонт теплових пунктів; встановлення склопакетів, балконних блоків та входних дверей [5-6].

Література

1. Положення про Державне агентство з енергоефективності та енергозбереження України: Постанова Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2014 р. № 676 [Електронний ресурс] / Кабінет Міністрів України. – Режим доступу: <http://saee.gov.ua/uk/about/polozhennya-derzhenerhoefektyvnosti-ukrainy>. – (дата доступу 30.07.2014).– Назва з екрану.

2. Про програми підвищення енергоефективності та зменшення споживання енергоресурсів: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 р. № 1567-р. [Електронний ресурс] / Кабінет Міністрів України. – К. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1567-2008-%D1%80>.– (дата доступу 30.07.2014).– Назва з екрану.

3. 3. Про енергозбереження : Закон України від 01 липня 1994 р. № 74/94-ВР (із зм. і доп.) [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1994. – № 30. – 102 с. – Режим доступу: URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/74/94-%D0%B2%D1%80>. – (дата доступу 30.07.2014).– Назва з екрану.

4. Про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії (когенерацію) та використання скидного енергопотенціалу: Закон України від 5 квітня 2005 р. № 2509-IV [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2005. - № 20. – Режим доступу: <http://saee.gov.ua/documents/laws/Zakon-4.doc>. – (дата доступу 30.07.2014).– Назва з екрану.

5. Про продовження строку виконання Державної цільової економічної програми енергоефективності і розвитку сфери виробництва енергоносіїв з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива на 2010—2015 роки: Постанова Кабінету Міністрів України від 11.11.2015 № 929 [Електронний ресурс] / Кабінет міністрів України. – К., 2015 р., листопад. – 3 с. – Режим доступу: http://saee.gov.ua/sites/default/files/KMU_929.zip. – (дата доступу 30.07.2014).– Назва з екрану.

6. Концепція Державної цільової економічної програми енергоефективності на 2010-2015 роки : Розпорядження КМУ від 19 листопада 2008 р. № 1446-р [Електронний ресурс] / Кабінет Міністрів України. – Режим доступу: <http://www.naer.gov.ua>. – (дата доступу 30.07.2014).– Назва з екрану.

Ірина ЯКОВЛЄВА

аспірант

Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова

Ігор РУМЯНЦЕВ

аспірант

Одеська національна академія харчових технологій

ВИКОРИСТАННЯ ІНСТРУМЕНТАРІЮ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Для України одним з важливих чинників успіху в забезпеченні економічної безпеки держави, в міжнародній конкуренції товарів і послуг є активне використання національного науково-технічного потенціалу, завдяки рівню якого науково-технічний прогрес цілком

може стати головною рушійною силою розвитку суспільства, підвищення добробуту громадян.

Стратегічно важливим для економічного зростання та розвитку держави є активізація інноваційно-інвестиційних процесів, ефективна реалізація яких забезпечує високий рівень конкурентоспроможності та структурної модернізації економіки країни. Інвестиційна активність в Україні обмежена недостатнім обсягом інвестиційних ресурсів. Інноваційний характер економіки за своїм визначенням вимагає від суб'єктів господарювання постійного пошуку та використання на практиці винаходів, нових технологічних концепцій і практично значущих результатів наукових досліджень.

В сучасних умовах інноваційна діяльність розглядається як важливе джерело розвитку держави, що дозволяє підвищувати конкурентоспроможність економіки, а інновації є індикатором ділової активності, що визначають перспективні сектора розвитку за умови сприятливого інноваційного та інвестиційного клімату для забезпечення економічної безпеки України. Важливим є правильно оцінити можливості та перспективи інноваційно-інвестиційного потенціалу країни в світі, що глобалізується, тому виявлення організаційно-економічного інструментарію реалізації інноваційно-інвестиційної складової економічної безпеки країни є актуальним питанням.

Сутністю парадигми інвестиційного розвитку є досягнення економічного розвитку шляхом широкомасштабного введення у господарський обіг продуктів інтелектуальної праці як знань, технологій, науково-технічних розробок тощо для їх комерціалізації та досягнення соціально-економічного ефекту. Парадигма інноваційно-інвестиційного розвитку концептуально обґрунтовує шлях досягнення стійкого економічного зростання та сталого розвитку країни через інноваційний поступ національної економіки.

Ефективне використання національного науково-технічного потенціалу сприяє забезпеченню економічної безпеки держави, підвищенню рівня конкурентоспроможності вітчизняного товарів і послуг за рахунок нарощування темпів науково-технічного прогресу, що також є головною рушійною силою розвитку суспільства, підвищення добробуту громадян. Рівень економічної безпеки безпосередньо визначається розвитком науки і техніки та рівнем їх використання, тобто рівнем інноваційно-інвестиційних процесів. Останні мають вплив на різні аспекти безпеки, включаючи суспільний, економічний і технічний.

Процеси в інноваційній сфері прямо впливають на забезпечення стійкості економіки до загроз економічній безпеці і мають бути направлені на нарощування та ефективне використання інвестиційних ресурсів за рахунок внутрішніх фінансових можливостей і залучення зовнішніх інвесторів. Інвестиційна активність в Україні обмежена недостатнім обсягом інвестиційних ресурсів. Критичний рівень валового нагромадження основного капіталу не сприяв забезпеченню розширеного економічного відтворення та модернізації економіки. Однією з основних проблем забезпечення інвестиційної безпеки та формування інвестиційного потенціалу України залишається уповільнення процесу прямого іноземного інвестування.

Несприятлива макроекономічна ситуація в Україні спричинила зниження інвестиційної та інноваційної активності, руйнування науково-технічного потенціалу, що є серйозною загрозою економічній безпеці країни. Без масштабних капіталовкладень у стратегічні сфери національного господарства, зрушень у їх адміністративно-правовому забезпеченні економічне відродження України неможливе. До основних загроз економічній безпеці в інвестиційному комплексі можна зарахувати: різке зниження обсягів ресурсів капітального будівництва; руйнування економічних зв'язків між його підсистемами (сировинна база, технічне та технологічне забезпечення; наукова та кадрова база), відсутність стратегічних орієнтирів у інвестиційній сфері; переважання тактичної спрямованості в інвестиційному процесі (елітне житлове будівництво, підтримка експортоорієнтованих сировинних галузей та ін.) над стратегічною.

Державне регулювання інвестиційної безпеки поєднує систему послідовних етапів, взаємопов'язаних структурних елементів, що визначають порядок, особливості, методи та

інструменти цілеспрямованого впливу органів державної влади й місцевого самоврядування (суб'єктів управління) на соціально-економічні процеси на рівні країни та регіонів (об'єкти управління) з метою перешкоджання виникненню, послаблення або подолання загроз економічній безпеці.

Література

1. Іртищева І.О. Інвестиційна привабливість економіки: міжрегіональні асиметрії / І.О. Іртищева, І.С. Крамаренко // Регіональна економіка. – 2014. – № 2 (72). – С. 84-94.
2. Іртищева І.О. Методичні підходи до визначення рівня інвестиційної привабливості галузі, підприємства / І.О. Іртищева, М.І. Стегней, М.І. Паук // Вісник ХНАУ. Збірник наукових праць. Вип. 5. – Харків, ХНАУ. – 2014. – С. 15–24.